

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohányboltokban.

Egy és más Ráczalmásról.

Két esztendővel ezelőtt valaki megpendítette a hirt, mely megyénk egyik legnépesebb községének ügyeit szelöztette. A községi képviselőtestületi választásról szólott, kimutatva azt a sok visszasszágót és visszaélést, mely a választás körül történt. Azóta kiñött az elvetett mag, fává cseperedett, söt gyümölcsöt is hozott. Hogy nem épen élvezhető gyümölcsöt, azt az a feljelentés bizonyítgatja, a melyet Ráczalmás községnek egyik polgára Fiáth Pál bál báró főispánhoz terjesztett be. Beküldte hozzánk is és kért bennünket, hogy az ügy siettetése és a közérdek purgálása szempontjából adjunk helyet írásainak a Fejérmegyei Napló hasábjain. A felelősséget magára vállalja teljesen. Sorait itt adjuk a mint következnek:

Méltóságos Főmányaesi és karánsebesi báró FIÁTH PÁL urhoz mint Fejérvármegye Főispánjához Székesfehérvár.
kérvénye Marosa Imre ráczalmási lakos s adózónak: Rézman Pál bíró, Fűhrer Sándor jegyző, Merzich Géza s. jegyző és Miss Mihály pénztáros, ráczalmási lakosok ellen.

Méltóságos Főispán Ur!

Aloirított Ráczalmás községbeli lakos adófitelője, említett község bírása Rézman Pál, jegyzője Fűhrer Sándor, segédjegyzője Merzich Géza és pénztárosa Miss Mihály ellen a fegyelmi vizsgálat megindítását, s állásaiktól való felfüggesztését, illetve elbocsátását az alább megneve-

zett, valóságának mindenkben megfelelő okoknál fogva alázattal tisztelettel kérem.

I.

Az 1901. év jul. és aug. hó havára Merzich Géza a községi iskola pénztárából 133:32 k. vesz fel azon címen, hogy felesége ideiglenesen alkalmazott helyettes tanítónő volt.

Erre feljogosítva Merzich Géza nem volt mert egy ideiglenesen alkalmazott helyettes tanítónőnek csak a szorgalmi időszakra van fizetése. Ezt jól tudhatta Merzich mint segédjegyző, de maga a pénztáros is.

Itt ugy a község, mint az állam meglett, rövidítve, mert azon időben az iskola tartató a község mellett az állam is volt.

Kérem tehát a jogtalanul telvelt 133:32 K. visszafizetését.

Nevezett jegyző s pénztárosnak szigorú megbüntetését, mivel a községet és államot szándékosan megrövidítették, annyival is inkább mert már egy ízben a m. kir. Vallásügyi miniszterium figyelmeztette a községet hogy az ideiglenesen alkalmazott tanerőket az iskolai pénztárból fizetni nem lehet. Megjegyezni kívánom, hogy a rendes tanítói állásra jul. hóban már pályázat lesz hirdetve.

II.

Az 1904 évi állami adófőkönyv, tehát hivatalos okmány bezárása annak bevezetett egyes tételei nem felelnek meg a valóságának.

Az 1903 évben volt olyan adófitelő, a ki már 1884 évre megszünt adózó lenni, de bizo-

nyos összegű tulfizetésben maradt, azon tulfizetési adóösszeg az 1904 évre nem a tulfizető nevére, hanem egy másik adózó nevére lesz átvéztve, a ki tulfizetésben nem maradt.

Ezen eljárásnál első ízben az igazi tulfizető adózó károsodik, mert ő azt a kincstártól visszakérheti, ha pedig nem kérelmezi, a tulfizetés az állam hasznára sem maradt, hanem annak a harmadik személynek javára, kire a tulfizetési összeg jogtalanul átírva lesz.

Ilyen eljárásoknál bekövetkezhetik azon eset, hogy egy harmadik személy vajmi kevés vagy semmi adót sem tartozik fizetni, mert említett tulfizetési esetek minden évben fordulnak elő.

Ilyen tulfizetés fordul elő nem egy esetben az 1904 évi adófőkönyvben, nem kis összegekben köztük több mint 10 kor. egy tételnél, Merzich Géza segédjegyző neve alatt.

Valóban nagy bátorság kell ahhoz, hogy ép az ki az adóügyeket kezeli, főkönyveket bezárja, ép az a maga nevére ír elő oly tulfizetési adóösszeget mely nem ő tőle származott. Ki tudja, nincse-e ilyen több eset.

Ezt tudva igen kívánatos az állami adófitelőkönyveknek újra átdolgozása.

A főkönyvek lezárását teljesítő hivatalos közegeket elsőben Merzich Géza segédjegyzőt, másodízben Fűhrer Sándor jegyzőt, mint ellenőrző főnököt szigorúan megbüntetni, mert itt az állam megrövidítéséről van szó, még pedig szándékosan. De szó van a főkönyv, mint hivatalos okmány meghamisításáról is.

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCAJA.

Jtazás az éjféli nap országában.

Upsalának másik nevezetessége a codex argenteus, az ezüst könyv, a melyet 1500 esztendővel ezelőtt Ulfilas püspök írt s a mely a szentírás égy evangéliumát tartalmazza.

Délelőtt 10 órakor nyiták meg a nagy önyvtár hatalmas ajtai. Előtte levén még egy is időnk, fölmentünk a város szélére, a könyvtár közelében levő várkastélvhoz, melyet Wasa Gusztáv 00 esztendővel ezelőtt építetett. Óriási négyszögű pület, olyan falakkal, a melyeket ágyugolyók: talán soha, legfeljebb bombákkal lehetne zétrobantani. Az udvaron négy, merőlegesen álló ágyucsőre helyezve tekint reánk mogorva ekintettel Wasa Gusztávnak, a rettegett svéd advezérnek ércszobrára. A várról pompás kilátás yilik a közeli környék termékeny rónáira s ípsala csendes, egyenes utcáira.

10 órakor beléptünk a Carolina Rediviva, a önyvtár oszlopos csarnokába, a hol legalább 00.000 darab könyvet őriznek a mult tanuságául a jövőendő okulásául. Köztük azonban legérdeesebb az ezüst kódex volt. Valamennyien köréje soportosultunk, hogy ezt a csodálatos régiséget, mely annyi balszerencsét szerencsésen kiállva, most a törpe utókor bámulatának tárgya — izetesen megszemléljük. Természetesen nem ad-

ták a kezünkbe, hanem egy üvegszekrényben volt lezárva, melyet egy szakálás, bajszatlan bácsi emelgetett, forgatott nagy óvatosan. Lehet vagy 30 cm. magas és 20-25 cm. széles, a mint a följegyzéseiből láttam 178 lapja van. A táblája tiszta vert ezüst különféle figurákkal, a melyeknek jelentőségét azonban a legnagyobb jóakarattal sem voltunk képesek meghatározni. A papírja természetesen kutyabőr, még pedig rózsaszínű. Erre írta rá a tudós püspök finom, óriási gondnal kimerített ezüst és arany góth betűkkel a szentírást. Valóságos kincsbánya ez a könyv a góth nyelvtudománynak, a mely belőle meríti tudását az összehasonlító nyelvészet javára. Érdekes persze, hogy ez az értékes, szinte megbecsülhetetlen könyv, — szentírás létere is — rut találsnak az eredménye. 1648-ig a prágaiak kincse volt, akkor a győztes svéd csapatok a többi zsákmánnyal ezt is hatalmukba ejtették s most ugy dícseszenek vele, mintha eredeti tulajdonuk volna s legalábbis becsületes uton jutóitak volna hozzá. Hiába! mégis igaz mondas az, hogy a kis tolvajokon elverik a port, a nagyokat pedig futni hagyják. Ha magamfajta legény csemeke volna el, régen bevitte volna a rőndér a sötét börtönbe, ezt egy nemzet lopta, tehát senki sem vonja kétségbe, hogy jogos tulajdonát képezi. Legfeljebb egy újabb háboru alkalmával elemeli tőle a muszka.

Mikor a hires codexban alaposan kigyönyörködtük magunkat, szemügyre vettük a többi könyveket és kéziratokat. A falakon ősi térképek függtek, abból az időből, a mikor a földet még levesestányér alakunak képzelték. Üveg alatt pedig

érdekesnél érdekesebb kéziratokat mutogattak. Ott láttuk Luthernek, Melanchtonnak, Mária Antoninának, Napoleonnak értékes kéziratait, aztán egy csomó kisebb-nagyobb könyvecskét, a melyeket azonban elsorolni se időm, se helyem, még kevésbé azonban kedvem nincs.

Déltájban a vonathoz kellett mennünk, hogy lakpnel hagyva a civilizációt, olyan vidékekre tegyük a lábunkat, a melyben az ember jóformán csak vendégszámba megy, a hol szabadon mutatja be végtelen hatalmát a nagy természet s alig akad ember, a ki törpe erejét akadályul vetné utjába.

Nyakamba akasztottam a kabátomat s szép kényelmesen elindultam a vasut felé. Társaságunk többi tagjai szétszóródva cserkésztek, a városban nézelődtek, a legtöbb persze ismét levelezőlapok körül buzgólkodott, vagy a könyves boltok elárúsítójával akart valamit valahogyan magyarul megérteni.

Közelérve a vasuthoz, csodálkozva láttam, hogy valami különös dolognak kell történni, mert mindenki az állomás felé siet s kíváncsi érdeklődéssel nyújtogatja a nyakát előre. Először azt hittem, hogy valami szerencsétlenség történt s egy pillanat alatt fölbuzdult bennem az újságíró, hogy ezt meg kell tapasztalni. Aztán eszembe jutott, hogy kár volna sietnem vele, mert lesz még legalább három hetem, a mig hazaérve megírhatom. De aztán mégis rászántam magamat és magánházakon, kerteken keresztül nekivágtam az állomásnak. A főajtón nem eresztettek be.

— Kajtam ki nem fogsz nimet — mondok

III.

A múlt 1904. év tavaszán hivatalosan árverés után a község tulajdonát képező több darabból álló ingóság adatott el, az árverésről jegyzék készíttetve is lett, a vételár be is fizetett a bírónál, Rézman Pál kezéhez, körülbelül 40—50 kor. összeg azonban csak a folyó év június havában lett a bírónál a községi pénztárba befizetve, tehát 15 hónap eltelte után, de az is csak azért, mert Flóris József közgyám a múlt évi számadás vizsgálása alkalmával tartott közgyűlésben kérdést intézett fent nevezett összegnek hova fordításáról. Természetesen az bevételezve sehol sem volt, így történt annak a mostani befizetése.

Valóban ez is súlyosan megtorlandó eset — egy árverési jegyzék a bírónál asztalfiókjában, tete mérs. pénzösszeg zsebében egy éven keresztül, de még akkor sem jó ki onnan, s ha más által figyelmeztetve nem lett volna, talán örökké ott is maradt volna.

Ha ez mással, nem Rézman Pál bíróval történik, azonnal az illetővel sikkasztási eljárás kéretett volna. — Az említett árverésen mint jegyzékvezető Merzich Géza működött.

(Folyt. köv.)

UJDONSÁGOK.

— **Személyi hir.** Lobkovitz Rudolt hadtestparancsnok Kratky vezérkari őrnagy és több vezérkari őrnagy és több vezérkari tiszt csütörtökön délután három automobilon Sárospatarról Székesfehérvárra érkeztek. Rövid itt tartózkodás után tovább folytatták utjukat Martonvásár felé, ahol a hadosztály-gyakorlatokat tekintik meg.

— **Eljegyzés.** Tóth Ferenc székesfehérvári tanító, a ki városunk tanítói karának több éven át kiváló tagja volt ma eljegyezte *Lencsés* Juliska kisasszonyt, özv. Lencsés Józsefné szép és kedves leányát.

Gusztovics Rudolf eszéki postafőtiszt eljegyezte *Gánti* Lajosnak a lovassági laktanya vendéglősenek szép és bájos leánykáját *Margitkát*.

Tanítválasztás. A vajtai iskolaszék tegnap egyhangú lelkesedéssel megválasztotta osztály-

fogtam magam s egy oldalnyíláson befurakodtam a bémészködő csoportba. Néma csendben várakozott legalább ötszáz ember. Egymás mellé préselődtek, akár a héring, de egy szó kevés, annyi se szökök ki fogaik sövényéből, csak a nyakukat emelgették, a mennyire az emberi tehetségek engedték. Magam sem tartozván a túlságosan rövid lények közé, fölhasználtam minden tudományomat, hogy valamit láthassak. — Semmi és senki.

— Mi a csuda lehet hát, a miért ez a sok ember itt egymás hátán melegszik?

Kérdezni hiába kérdeztem volna akárkit, hiszen mindenki önmagával, illetőleg a nyaka nyújtogatásával volt elfoglalva, legkevésbé érdekölhetett az iránt, hogy az én német beszédemből hámozgassa az értelmet.

Egyszerre csöndes, morajló suttogás zugott végig a tömegen s az állomás épületéről kilép egy ősz, hatalmas termetű férfi. Rögtön ráismerem: — a svéd király volt. Utána egy másik, fiatal, de élete javakorában levő, szintén katona ruhába öltözött férfi: A király fia, Oszkár trónörökös.

— No ezért csakugyan érdemes volt ideig tartatni.

A király fölépelt a vonatra. Láttam egész természetét, daliás, izmos, vállas szép alakját, a melyet a hetvenegynéhány esztendő nem volt képes meggörnyeszteni. Arcánál szimpatikusabb, szeretetreméltóbb arcot keveset lehetne találni. Rövidre nyírt hófehér körszakálya, hosszú bajusza, jóságos kék szemei egyszerre meghódították azt,

tanítónőnek Csúcs Janka kisasszonyt, a kiben minden bizonnyal egy kiváló, lelkiismeretes erőt nyert a tanítvány.

— **Esküvő.** Dr. *Rainprecht* Antal, Rainprecht Antal vesprémi püspöki jószág kormányzó fia, vasárnap f. hó 10-én vezeti oltárhoz *Fenyvessy* Aranka urhölgyet, Fenyvessy Arnold volt kir. táblabíró szép és bájos leányát, a balatonföldvári kápolnában. Násznagyok: *Prohászka* Ferenc, az I. magy. ált. bizt. társaság hivatalnokja és *Vidacs* Dezső, az I. hazai takarékpénztár főintézetének főnöke.

— **A holt napi népgyűlésen** résztvevő illusztris képviselők gr. Battyányi Tivadar, Zichy Aladár gr., Kaas Ivor br., Hellebronth Géza, Zboray Miklós s esetleg mások is a délelőtti gyorvonnattal érkeznek városunkba. Zichy Jenő gróf már ma, szombaton este érkezik. A megérkezésnél egy a függetlenségi párt, mint a keresztény szocialista munkások részéről küldöttség fogja őket köszönteni. A keresztény szocialista munkások zeneszó mellett nemzeti zászló alatt levonulnak a vasúthoz s ugyanígy felvonulást tartanak a népgyűlés helyére a Magyar Király szálloda előtti tere. A felvonulás ünnepélyesebbé tétel érdekében a munkások a következő kérelmet intézték az utvonál mentén levő házak tulajdonosaihoz:

„A szept. 10-iki hazafias népgyűlés rendezésére kiküldött munkás-bizottság tisztelettel kéri uraságodat, hogy házáat, mely a felvonulási utvonálba esik, e napon nemzeti zászlóval fölekesíteni sziveskedjék.”

A rendőrség leszélesebb körű elővigyázati intézkedést tett, nehogy oda nem való elemek a hazafias népgyűlést megzavarják.

— **Köszönet Székesfehérvár városának.** Tuvalevő dolog, hogy Székesfehérvár városa az egyetemi diákasztalnak öt évi időtartama egy ebéd-vacsora alapítványt létesített az adományzási jog fenntartásával és e célra a törvényhatóság évi 300 koronát szavazott meg. A nagylelkű adományért a diákasztal vezetősége köszönetét fejezi ki.

— **Az ipartestület köréből.** A Sáy Ferenc építész elnöke mellett f. hó 7-én tartott ipartestületi előjárásági ülésen több folyó ügy mellett fontos tárgyak kerültek szünyegre. A tanoncsügy rendezésére vonatkozólag *Kirisits* Bódog ipart. jegyző előterjesztését nagy lelkesedéssel tette magáévá az előjárású s így remélhetőleg a tanoncok ellenőrzésénél a hivatalos szablon felváltja az intézkedéseknek az az erkölcsi tartalom, mely az ipartestületnek főhivatása. — Megtétetett a kezdő lépés az ipartestületi hivatalnokok eskütelére vonatkozólag is, joggal hihetjük, hogy ez is a hivatali lelkiismeret növelését fogja szolgálni.

a ki ránk tekint. A trónörökös már sokkal szigorúbb arcnak látszik. Valamivel alacsonyabb és kevésbé vállas, mint királyi atyja, de soványága mellett is izmos. Fekete körszakálát visel s szigorú arcvonásait kiegészíti a feketeszergélyű csipetű, a mely állandóan ott van a szűrő, bogárfekete szemén.

A svédnek néma csendben vártak, csak minor a vonat indulni kezdett, mint egy útra levevete valamennyi a kalapját s egymásután ötször hurrát kiáltottak. Mi, a mi szokásaink alapján el se tudjuk képzelni ennek a kiáltásnak a szabályosságát. Nekünk legalább egy hétig kellene a taktust tanulmányozni s mikor az alkalom eljönne, hogy szerett nemzete minden gondolatért élni-halni tudó királyunkat meg kell éjeneznünk, egyértelműleg valamennyien kizökkennénk a taktusból s mindenki úgy éjenezze, hogy a saját külön szíve igazgatná. Mily fejelemzett érzésű és gondolkozású nép a svéd hozzánk képest! A hurrájuk olyan volt, mintha az egész tömeg egy automatá szerkezetre lenne berendezve, a melyet valaki megránt s ugyanabban a pillanatban s egy bizonyos pillanatig hangot ad. Azután felette érdekesnek találtam a hurrák kiejtését. Mi magyarosan az első szótágot nyomnánk meg s a másodikat ötször akkorára nyujtanánk, mint az első. A svédnek ellentétben. Az első szótágot csaknem teljesen hangszól nélkül ejtették ki s a másodikat élesen kivágják, de nem nyujtják el egy parányira se.

A vonat megindult. A király s a trónörökös kihajolt az ablakból s szívélyesen meg-megha-

— Az iparosérdekerek szolgálatába új harcoss lép. 1905. október 1-én *Kirisits* Bódog jegyző kezességében megjelenik az „*Ipar*” c. hetilap, mint az ipartestület és iparoskör hivatalos közlönye. Ha az iparosok érdeklődését a saját ügyeik, bajaik iránt sikerül fölkelteni, a jelenlegi közöny mellett már ez is nagy eredményt jelentene. — Miután a jelenlegi imparlamentáris kormány a szabadkai kongresszusra meg nem hivatott, az előjárásági korábbi elhatározásától eltérőleg táviratilag kérte fel *Zichy* Jenő gróf orsz. képviselőt, hogy a testületet Szabadkán képviselje. — Végül mint kedves momentumot említjük föl, hogy ifj. *Ditmar* József a testület ügybuzgó alelnöke a legutóbbi kolompáros cigányok letelődése tárgyában kérte az iparosok érdekében az elnök gondoskodó figyelmét. *Sáy* Ferenc elnök ez alkalommal is arról győzte meg az előjárásági, hogy komoly és fáradságot nem ismerő harcoss az iparos-ügyeknek. Nagy meglepődésre szolgált az elnöki kijelentés, hogy már a cigányok érkezése után nyomban érdeklődött a hatóságnál, érélyes intézkedést s a helyi iparosok védelmét kérte, reméli, hogy eredménytel is. Az ipartestület újabb, erőteljesebb munkájában sok hasznos reformra jogosít fel bennünket *Sáy* Ferenc elnök gazdag tapasztalata, ami eddig a rendezetlen, lanyha irodai rendszer mellett nem érvényesülhetett.

— **Elhalasztott versenytárgyalás.** A Mantz féle ovoda építési verseny tárgyalása folyó hó 11-ikről 22-ikére halasztottat el. Ugyancsak elhalasztottat az építkezés befejezésének határideje is 1906 május 1-től július 1-ig.

— **Iskolai értesítés.** A beiratások a kereskedő tanonciskolába a mai naptól kezdve eszközöltetnek *Piski* László alelnök ur üzetében. A tanoncok ott 16 korona tandíj fizetésével mellett felvételi igazolványt nyernek, a melynek értelmében a beírás az iskolai anyakönyvekbe történik. A beírás az iskola helyiségeiben szeptember 12 és 13-án történik d. n. 5-6 óráig. Szeptember 14-én d. n. 2 órakor lesz a tanrend és a fejelemmi szabályok kihirdetése. Szeptember 15-én kezdődnek az előadások. Kértenek a főnök urak tanoncaikat sürgősen beírni, hogy a Kereskedelmi társulat ne legyen kénytelen a késedelmezőket az igazgatóságnál bejelenteni. Székesfehérvárról, 1905 szeptember 8. Az igazgatóság.

— **Ünnepontás.** Tegnap, *Kisasszony* ünnepén a bádugosok ismét kalapáltak a Luca-széke gyanánt készülő Árpádfürdő tetején. Egy izben szóvá tettük már ezt az ildomtalan s a katolikus Székesfehérvári a nem illő dolgot. Alig hisszük, hogy e hosszú terminusú építkezésnél feltétlenül szükséges lenne ez az ünnepontás munka. Hogy az

jolva szalutált s aztán visszalépett a kocsi hátterébe. A svédnek pedig két perc múlva kitisztultak az állomás perronjáról. Akkor hallottam, hogy a német császárral fog valahol találkozni, tehát randevura megy. Direktorkunk, a ki a váróteremben közvetlenül a király mellett állott, mondta, hogy mily kedvességgel, mily leereszkedő nyájassággal beszélgetett mindenkivel. A város polgármesterével ötször is kezet fogott, megköszönte neki a fogadtatás szépségét. En pedig őszintén sajnálom, hogy nem álltam közelebb hozzája. Kiáltottam volna akkora éjient, hogy bizonyára észrevett és talán magyarul is válaszolt volna. Oszkár király ugyanis magyarul is beszél. A nyolc nyelv közül a mi szépséges hazai nyelvünk megtanulására is volt ideje és kedve. Szóval nem tartozik a tucat-királyok közé, hanem azokhoz, a kik ha nem születnek is selyem párnák közé, s ha nem a nevelők tanulják is meg helyettük a leckéket, mégis meg tudnak élni a maguk esze és szorgalma után.

Utazás Észak Svédországban.

Négy nap vonaton.

Ez várt reánk, a mikor Upsalában elhelyezkedtünk. Még gondolatnak is sok. Hát még keresztülölni.

Bizony valamennyien megborzadtunk, mikor a súlyos megpróbáltatásnak ez a szörnyű gondolata elvonult lelkünk előtt. Eszembe jutottak a spanyolországi vonatok, a hol egy—egy fölkelben heten—nyolcan aludtunk volna, ha aludni tud-

SZERKESZTŐI ÜZENET.

D. I. Orvendve olvastuk a Székesfehérvár és Vidéke legutóbbi számát, a melyben N. K. ur csatuyban beváltotta rémes ígértét, a mely halvalevőleg így szolt: „E közlemény okvetlenül követelem kinyomatni, mert különben zsidó újságban fogom közölni a Fejérmegyei Napló rovására.

N. K. ur megtalálta a maga zsidó újságját a Székesfehérvár és Vidéke papirosában, a mely büszkén veri a mellét s kétszer is elmondja: *teljesen akceptáljuk felfogásait* s ismét: *teljesen mellanyoljuk eljárásait.*

Tehát a régi címzés: *1. szepdnap, avagy javított kiadásban: 1. parafnap, idejé multa immar, mert a szerkesztőség maga akceptálta és teljesen mellanyolta a „zsidó újság” címre adresszált levelet.*

A „zsidó újság” ezután egy 18 soros mondatban óhajt velünk végezni. Ezt a mondatot átadtuk városunk egyik jóvendő támaszának, egy végező, de erőteljes jogásznak, elolvasás céljából. Szegény közben háromszor volt kénytelen lélekzetet venni s akkor sem győzte a cikakolást. Tehát egyáltalán nem irigyejük ezt a mondatot sem a t. „zsidó újságtól” sem olvasóitól, a kik az értelem-hümeozásnak időpazarló szórakoztatását kedvelik. Csak egyre óhajtnak reflektálni, a mi — úgy látszik — felette szükséges ezeknek az izengelő uraknak. Ismét a „szeretettel prédikáló papszerkesztő” beszélnek. Furcsa! ha valaki gyűséget csinál s valaki ezt a gyűséget egy másik gyűséggel tetézi, a papszerkesztőnek az a kölesége — szerintük — hogy ráterítse a szeretet palástját. A mit mi tettünk, azt teljesen a megtörtént tények alapján tettük. Megirtuk, hogy V. I. részecs. Ezt beismerte maga N. K. Megirtuk, hogy a templomban oda nem illő nóták hangzottak. Ezt is beismerte N. K. Megirtuk, hogy csendőri karhatalommal beszonitették a munkát. Ez is megtörtént tény. S mind ezt hivatalos adatok alapján, szakértők és egyedül illetékes tényezők előadása alapján írtuk meg. Ha tehát baj történt, egyedül azok részéről történt, a kik elküvették s nem azok részéről, a kik megirták. Most aztán erre ír N. K. egy goromba, komisz levelet a „galódló kiserkesztett ártatlan emberről.” Védelme abban csucsoodik ki, hogy V. őt tisztelt és soha sem bántotta meg, ellenben egy másik követs tavalý — szerinte — rosszul végezte a dolgát. Nohát a ki így védelmez meg valakit, az süsse meg a logikáját és nézzen a tükörbe és kérdezze meg önmagát, hogy okos ember-e az, a ki ilyesmink a tetejébe még a „zsidó újságban” is ki szeretné pecézni azt a bizonyos kath. újságot. No de hát meg ott is csak szerkesztői üzenetben végeztek az írsaival, nem óhajtván őt blamirozni.

Anyakönyvi statisztika

1905. szeptember hó 2-től 1905. szeptember hó 9-ig.

I. Születés.

Született: 13 törvényes fiú, 12 leány; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; halva született törvényes fiú: 0, leány: 0 törvénytelen fiú, 0; leány 0. — Összesen: 25.

II. Halálozás.

Elhalt: 7 fi, 7 nő. Ezekből 7 éven aluli: törvényes fiú: 2, leány: 3, törvénytelen fiú: 0, leány 0; 7 éven felül fi: 5, nő: 4. — Összesen: 14.

E szerint a születés a halálozást 11-el mulja felül.

Elhaltak: Péter Sándor, r. k. 5 éves, Kert-utca, 2. sz. — Kósa Gábor ev. ref. földm. napsz. 15 éves Szt.-Gy. kórház. — Szaller György r. k. nyug. városi kiadó iktató, 63 éves, Palotai-utca, 10. sz. — Nagy Lajos r. k. 1 hónapos, Zámoly-utca, 48. sz. — Derner Ilona r. k. 5 hónapos Suletram-utca, 17. sz. — Virág Erzsébet r. k. 5 napos, Rác-utca 51. sz. — Micri Nándor, r. k. 9 éves, Szt. György, kórház. — Özv. Vánek Ferencné Pauli Anna, r. k. 85 éves, Sárló-utca, 3. sz. — Máhr János r. k. kishirtokos, 77 éves, Sár-utca, 5. sz. — Szabo Jozsefné, Abraham Katalin, r. k. 66 éves, Simor-utca 13. sz. — Horváth Ferenc, r. k. kishirtokos, 50 éves, Öreghegy. — Szücs Rozália, r. k. Hajdu József neje 76 éves, Szt.-Gy. kórház. — Szücs Ilona, ev. ref. 2 napos, Széchenyi-utca, 81. sz. — Bakos Jozsefné, Nagy Rozália, r. k. 47 éves, Öreg-utca, 30. sz.

HYDROCHROMIN
csupán hideg vízzel

minden egyéb toldalék nélkül vegyítve már is **használatra kész festék,**

homlokzatosk és mindennemű belső helyiségek mázolására,

amely gyorsan szárad, mázza szagtalan, zománcszerű síma és kemény mosható viharálló tűzbiztos, színeit évekig változatlanul megtartja, gázoknak, esőnek és zivatarnak ellentáll, az olajfestékekkel összehasonlíthatlanul olcsóbb, az enyvesfestékeknek pedig alig valamivel drágább.

Minden színben kapható.

Különös előnye egészséggi szempontból mérlegmentes, szagtalan, antiszeptikus, mosható és lyukacsos;

a falak nedvességének elpárolgását nem gátolja.

Ismerető, minta stb. kívánatra ingyen és bérment.

Valódi csakis az idenyomott védjeggyel ellátott csomagolásban.

Szarazvámi kréta, mész- és kőipar vész vény-társaság, Szarazvát (Sopron m.)

11823|1905.

Pót-Árlejtési hirdetemény.

Székesfehérvár szab. kir. város a Mantz János-féle kisdéd-óvodának az e végre kijelelt helyen és telken a városi közgyűlés 1904 évi 88|6294, illetve 1905 évi 154|9064 sz. a. kelt határozatával az abban részletezett módosításokkal elfogadott három terv, egy költségvetés, egy műszaki feltételek szerint, illetve az azokban kitüntetett minőségű anyagokból, valamint azokban kitett mértékekhez képest és ott leirt módon elkészítését vállalkozás útján eszközöli.

A vállalkozás zárt ajánlatok útján történik. Az írásbeli ajánlatok mintája a következő:

„En alulírott a székesfehérvári 6431 sz. betétben I sor 1785|2. b. helyen Székesfehérvár szab. kir. város által építeni határozott Mantz János-féle kisdéd óvoda megépítésénél és teljes elkészítésénél előforduló összes munkálatokat s ahhoz tartozó anyag beszerzéseket és szállításokat, miként azok a meglévő és általam betekintett építési okmányokban, nevezetesen a közgyűlési határozat értelmében módosított három építési tervben egy költségvetésben és egy műszaki feltételekben kitüntetve vannak illetőleg az építési bizottság későbbi rendelkezései szerint szükségessé válandának a velem közölt költségvetés minden egyes tételénél kitett egységi árakból . . . . . azaz: száztól engedés, felülírtak mellett elvállalom egyuttal kijelentem, miszerint az ezen munka teljesítésére vonatkozó-

lag Székesfehérvár szab. kir. város tanácsának 1905. évi 10454. sz. a. kelt határozatával megállapított feltételeket ismerem és ezeket magamra nézve kötelezőnek kijelentem.”

A kívánt bántapénz fejében 1700 kor. szóval Egyezerhétszáz koronát készpénzben, következő értékpapirokban . . . . . Székesfehérvár szab. kir. város pénztárába . . . . . napló szám alatt letettem.

Kívülről:

„Ajánlat a székesfehérvári Mantz János-féle kisdéd-óvoda építésénél előforduló összes munkálatokra.

Csak oly zárt ajánlatok vétetnek figyelembe, melyek a munkálatok teljesítésére iparhatósági jogosultsággal bíró vállalkozótól származnak, — 1700 korona a városi pénztárba történt letétele által biztosítva van és a zárt ajánlatok benyújtására kitűzött 1905 évi szeptember 22 napjának délelőtti 10 órájáig a város közigazgatási iktató hivatalába benyujtatnak.

A költségvetési ár 33069 k. 30 fillér.

A munka befejezése 1906 évi július 1-éig eszközöendő.

Az ajánlatok csak a költségvetésben kitett egységi árak után számítandó százalékokban tétethetnek. Egyéb feltételek betekintése, avagy felvilágosítások a mérnöki hivatalban (Szogyény-Marich-ház) nyerhető.

Székesfehérvár, 1905 szeptember 9.

Polczer Péter,
gazd. tanácsos.

GAZDÁK BIZTOSÍTÓ SZÖVETKEZETE.

Elfogad a legméltányosabb föltételek és díjak mellett tűz-, jég- és életbiztosításokat.

A kartelben álló részvény-társulatokkal szemben a versenyt egyedül a Szövetkezet fejtí ki, érdeke tehát a gazdaközönségnek, hogy azt támogassa.

Képviselőség minden községben.

SZÉKESFEHÉRVÁROTT: ISKOLA-UTCA 11. SZ.

3023

52-28

Fiumei kávébehozatal Székesfehérvár, Városháztér 2.

Midón van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni

Kávé és Tea

közvetlen behozatalának nagyban és kicsinybeni elárusító helyiségének megnyitásáról, egyuttal kérem a különféle fajú

kávék, teák, csokoládék és cacaók

olcsó áráról és kiváló jó minőségéről egy próba megrendelés által meggyőződést szerezni.

Vidéki megrendelések postán 5 klg. vételnél bérmentve a leggyorsabbban és legpontosabban teljesítenek, a n. é. közönség szolgálatára kész

a Fiumei kávébehozatal

Városháztár 2. Székesfehérvár, (Barátok épülete).

Tessék árjegyzéket kérni.

Közvetlen behozatal.

Saját pörkölté.